

rutsche ind i Ministerialbygningen. Rigsarkivaren satte sin Villie igennem, og saa blev der bygget, som sket er:

Men een Ting var alle enige om, hvilket Parti de end stod i, og det var, at man maatte bevare Pladsen imellem de 4 Bygninger, og for at faa det slaet fast tilkaldte Udvalget to af de mest ansete Arkitekter, hvoraf den ene var selvskrevet til at dømme i den Sag; det var nemlig ham, der havde bygget det nuværende kongelige Bibliotek, Professor Holm, og den anden var Raadhusets berømte Bygmester, Professor Nyrop. De udtalte begge til Udvalget: Naar de Herrer sørger for, at de skæmmende Bygninger, større og mindre, som staar inde paa denne historiske Plads, der kan blive saa smuk ved Hjælp af nogle Kunstanlæg, bliver fjernet, er der ingen, der kan sige, at der sker nogen Vandalisme. Det staar i Betænkningen, og det blev sagt i Salen, og alle gik ud fra, at inde paa den Plads maatte der ikke rejses andre Bygninger. Nu kan De gaa ned og se, hvorledes der ser ud dernede.

Jeg beklager meget, at man ikke har taget noget som helst Hensyn til det, som den Gang alle var enige om. Baade de, der var i Udvalget, og hele Tinget var den Gang enige om, at der paa denne Plads skulde være saa smukke Forhold som muligt, og i den Anledning skulde den gamle Biblioteksbygning, det nuværende Rigsarkiv, gennembrydes af tre Buer, lukkede af Malm eller Jerngitre, der dog i Almindelighed skulde staa aabne og føre ind til en tredobbelt Hvælving, hvorigennem man fra Kavalergaarden kunde overse Anlægget inde paa den historiske Plads. Portene og Hvælvingerne kom der, men de blev ikke, som Arkitekten havde ønsket det, de blev ganske lave, og det var paa Grund af det Spor, jeg før omtalte, som Rigsarkivaren vilde have fra Arkivet ind i Ministerialbygningen. Atter her satte Rigsarkivaren sin Villie igennem. Men selv som det nu er, tager det sig baade ejendommeligt og smukt ud med disse tre Hvælvinger og disse store Porte, saa naar man havde holdt Pladsen bagved ryddelig og havde lavet et Springvand der o. s. v., vilde man fra Kavalergaarden have kunnet se ind til en af de smukkeste Pladser i København. Jeg ved godt, at Finansudvalget er gaaet ind paa, at der nu maa bygges inde paa Pladsen, men det beklager jeg, og jeg tror, at man en Gang vil komme til at tage de nu opførte Bygninger der bort igen.

Jeg har ikke villet undlade at gøre Rede for denne Sag, som jeg har beskæftiget mig meget med, næsten hele den paa-gældende Vinter. Jeg har sat mig ind i meget desangaaende, og jeg undersøgte den Gang nøje disse Bygningers historiske Betydning gennem Tiderne. Det nuværende Rigsarkiv var en ejendommelig Bygning; der nu er helt omlavet, og der var Ting i Bygningens Indre, som man bad om maatte blive bevaret. Jeg vil haabe, at de bliver bevaret. Slotsarkitekten gik den Gang ind paa, at disse Ting kunde anbringes paa Christiansborg: de doriske Søjler med de forgyldte Kapitæler i den lange Biblioteks-sal og Flisegulvet, der var saa smukt og blankt. Ligesaa var der Tale om at bevare den haxthausenske Sal med dens mange Stukkaturarbejder. Hvorvidt det vil ske, ved jeg ikke, men saaledes var dette Tings Mening den Gang. Jeg beklager, som sagt, at de Bygninger, som bliver opført inde bag Rigsarkivet, faar Lov til at staa paa denne Plads, den burde have været fri. Man burde have lyttet til de to Arkitekters Ord, da de udtrykkelig sagde: Naar de Herrer passer paa at holde denne Plads fri og forskønne den ved Kunstanlæg saa meget, som det kan gøres, er der ingen Vandalisme sket, og saa vil det blive et af de smukkeste Steder i København.

Moltesen: Jeg kan være enig med den sidste ærede Taler (S. Sørensen) i hans Udtalelser om denne Plads dernede; det er jo en stor Sorg for os alle, at det er blevet, som det er; men jeg er bange for, at der ikke kan ændres noget derved. Derimod er der en anden Sag, som maa-ske endnu kan standses — det er en Sag, som vedrører min Valgkreds, nemlig Distriktssædets Forflyttelse til Viborg. Jeg skal ikke opholde Tinget ved dette Spørgsmaal, men henstiller dog til den højtærede Trafikminister, der sikkert er vel instrueret — der er gjort adskilligt i Sagen, der er gjort, hvad der kunde gøres —, at Spørgsmaalet, inden der bliver truffet en Afgørelse om Distriktssædets Plads, maa blive forelagt Jernbaneraadet.

Jeg skal saa blot sige et Par Ord om § 18, B. IV. e., om Dahlerups Ordbog. Det er ret opløftende, om jeg saa maa sige, i denne trange Tid at se, at den højtærede Finansminister har givet Lov til at optage denne Bevilling paa 120,000 Kr. til dette Værk. Jeg tror, det vil blive sagt siden hen i Tiden, som man nu ser det fremhævet om 1864, at Tyskerne var impo-